Dosarul nr.1-64/24
1-24034927-32-1-29032024
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

05 iunie 2025 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefieri Svetlana Pavalachi, Tatiana Levinte
cu participarea:
Procurorului Teodor Codreanu
Avocatului părților vătămate ***** Victoria Caracuian
Părților vătămate *****
Avocatului inculpatului Eudochia Jomir
Inculpatului *****

a examinat în ședință de judecată publică, **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală**, cauza penală de învinuire a lui -

*****, născut la ***** domiciliat în r-nul *****, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, nesupus militar, divorțat, doi copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără grade de dizabilitate, anterior judecat,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(1), art.201^1 alin. (2) lit.a) Codul penal,

Procurorul Teodor Codreanu a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(l) Cod penal, și ai stabili acestuia pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis. A-l recunoaște vinovat pe *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(2), lit.a) Cod penal, și ai stabili acestuia pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. In conformitate cu art.84 Cod penal, a-i stabili inculpatului ***** pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, în conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, pe un termen de 3 ani, cu obligarea să îndeplinească următoarele:

a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;
c) să participe la programe probaționale.

De a păstra la materialele cauzei penale mijloacele materiale de probă conform rechizitoriului.

De a prelungi măsura preventivă aplicată în privința inculpatului sub forma de obligare de a nu părăsi țara, până la devenirea definitivă a sentinței.

Avocatul Victoria Caracuian în interesele părților vătămate ***** a menționat că susține cele menționate de acuzatorul de stat.

Avocatul Eudochia Jomir în interesele inculpatului a solicitat să-i fie aplicată acestuia o pedeapsă minimă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece acesta a recunoscut vina, sincer se căiește și-a cerut scuze de la părțile vătămate.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță:

*****, la 12.11.2023, aproximativ la ora 16:30, aflându-se în raionul Ialoveni, satul Suruceni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în scopul realizării intenției sale infracționale îndreptate spre comiterea violării de domiciliu, drept garantat de art.29 din Constituția Republicii Moldova, care prevede că „Domiciliul și reședința sunt inviolabile; nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia", fără acordul proprietarului a pătruns ilegal în domiciliul cet.*****, amplasat în satul Suruceni, raionul Ialoveni, prin forțarea ușii de la locuința acesteia și la nenumăratele solicitări ale ultimei de a părăsi domiciliul, a refuzat, numind-o cu cuvinte necenzurate.

Tot el, *****, în perioada anilor 2019 - aprilie 2023, aflându-se la domiciliul său din *****, urmărind scopul comiterii violenței în familie în privința soției sale *****, fiind în raport cu ultimele membru de familie potrivit prevederilor art.133[1] din Codul Penal, acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate îndreptate spre săvârșirea actelor de violență fizică și psihologică asupra membrilor de familie urmărind scopul impunerii voinței sale și a controlului personal asupra părților vătămate *****fiind în stare de ebrietate, a inițiat sistematic conflicte cu ultimele, în procesul cărora a aplicat violența psihică materializată prin ofensări, înjurări, insultări, amenințări verbale, precum și violență fizică *față de soția sa *****,* astfel lezându-le demnitatea de femeie, provocându-le suferințe fizice și psihice, stări de tensiune ce intimidează și înfricoșează victima.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul ***** fiind asistat de avocatul Eudochia Jomir, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște toate probele din rechizitoriu, solicitând ca cauza să fie examinată în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța de judecată, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul lui și ascultând opinia procurorului și reieșind din prevederile art.364[1] Codul de procedură penală, prin încheierea protocolară din 22.04.2025 a admis cererea inculpatului *****cu privire la examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpatul și-a manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu a pretins la administrarea unor probe noi.

Audiat în ședința de judecată, ***sub jurământ,*** inculpatul *****a declarat în esență că, în toamna anului 2023 el locuia împreună cu soția în ograda soacrei. Avea interdicție de a pătrunde însă a pătruns deoarece s-a dus să-și vadă copii. A ieșit afară și a fumat și când a vrut să intre înapoi ușa era încuiată. A bătut în sticla de la ușă și jumătate din sticlă s-a spars și i-a căzut peste mâna. A deschis ușa dinăuntru, a luat o cârpă și-a legat mâna deoarece îi curgea sânge. Era în stare de ebrietate. După aceea a venit soția cu soacra și l-au văzut și au chemat poliția. S-a început cearta și se numeau reciproc cu cuvinte necenzurate. La întrebările adresate a comunicat că, în anul 2019 a aplicat violență psihologică și fizică, a lovit și cu palma. Îi pare rău de cele întâmplate. A mai comunicat că nu locuiește cu soția de pe data de 08.03.2024. A mai avut loc o violență în familia în anul 2023 și i-a fost aplicată interdicție. Față de soție aplica violență fizică, a lovit-o și cu palma, se întâmpla când era în stare de ebrietate și nu se putea abține. Față de ***** nu a aplicat violență doar i-a spus cuvinte necenzurate.

Partea vătămată ***** în ședința de judecată a declarat că are pretenții față de ***** deoarece a numit-o cu cuvinte urâte și dorește să fie pedepsit deoarece nu-l iartă.

Partea vătămată ***** a declarat că nu are pretenții față de ***** doar să nu vină să le deranjeze liniștea și a solicitat o pedeapsă mai blândă.

Aprecierea probelor de către instanța de judecată.

Potrivit art.384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetarea procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art.384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

În corespundere cu prevederile art.93 alin.(1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul *****își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a

vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- ***anunțul telefonic parvenit la data de 12.11.2023, orele 16:54 min,*** la UG a IP Ialoveni de la 112 Bolboceanu, precum că la data de 12.11.2023 cet.Carp Svetlana domiciliată în sat.Suruceni, r-nul Ialoveni a comunicat că cumnata ***** are conflict cu *****(f.d.7);
- ***plângerea părții vătămate ***** din 04.01.2024, care solicită intervenirea organelor de poliție pentru a lua măsuri cu cet. *****care la 12.11.2023, a intrat ilegal în domiciliul său situat în s.Suruceni, r.Ialoveni, iar la solicitarea de al părăsi nu s-a conformat (f.d.13);
- ***declarațiile martorului ***** consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului (f.d.16-17);
- ***raportul de evaluare psihologică a cet.*****, din 26.04.2024,*** întocmit de psihologul Institutului pentru Familie și Inițiative Sociale, ***** anexat prin ordonanța OUP din 20.05.2024 (f.d.24-26,30);
- ***procesul verbal de examinare din 20.05.2024,*** acțiune procesuală prin care a fost supus examinării raportul de evaluare psihologică a cet.*****, din 26.04.2024, întocmit de psihologul Institutului pentru Familie și Inițiative Sociale, ***** prin concluziile căruia s-a constatat că, evaluarea psihologică a respondentei ***** evidențiază prezenta semnelor de anxietate nivel mediu caracteristic conflictelor cu intensitate mărită existente. Nivel mărit de frică care o face să fie vulnerabilă față de situație. Interviul semi structurat pentru aprecierea experiențelor traumatice, evidențiază, prezenta semnelor de stres mărit manifestat prin: neliniște și îngrijorare, confuzie și blocaj cu privire la viitor și modalități de soluționare a conflictelor. Comportamentul violent din partea concubinului declarat de către respondentă și experiențele cu intensitate emoțională negative trăite pe parcursul la toată perioada de când conviețuiesc împreună o fac a se simtă vulnerabilă și neputincioasă, stare care îi activează sentimentului prelungit de tristețe și lipsa abilității de a percepe că exista noi oportunități disponibile.Ținând cont de vulnerabilitatea și starea psihoemoțională a respondentei ***** se recomandă: aflarea constantă a dnei ***** într-o atmosferă securizată pentru a evita crearea de riscuri privind viață și securitatea personal; parcurgerea unui program de consiliere psihologică de durată cu scopul de eliminare a suferinței și diminuare a impactului negativ provocat de experiențele traumatice trăite, ulterior dezvoltarea capacității de reziliență, reconstruirea stimei de sine (f.d.27-29);
- raportul de evaluare psihologică a cet. *****, din 26.04.2024, întocmit de psihologul Institutului pentru Familie și Inițiative Sociale, ***** anexat prin ordonanța OUP din 20.05.2024 (f.d.32-34,38);
- ***procesul verbal de examinare din 20.05.2024,*** acțiune procesuală prin care a fost supus examinării raportul de evaluare psihologică a cet.*****, din 26.04.2024, întocmit de psihologul Institutului pentru Familie și Inițiative Sociale, ***** prin concluziile căruia s-a constatat că evaluarea psihologică a dnei. ***** evidențiază prezenta semnelor de anxietate mărită. Indici ridicați la Scala „Simptome somatice a anxietății”, manifestate prin: somn întrerupt de vise urâte, oboseală la trezire, lipsa energii din cauza somnului perturbator, manifestată prin slăbiciune fizică totală, psihologică și emoțională. Nivel de mărit de vulnerabilitate, stare care îi activează existența unui pericol permanent urmat de sentimentul de frustrare și supărare care este ciclic și mențin respondenta într-un cerc vicios, creându-i conflict intern, care la rândul său con- trebuie la acutizarea sentimentului de lipsă de protecție și neputință față de situație. 3. Se simte pedepsită de soartă, iar lipsa liniștii și siguranței menține respondenta într-o stare de stres continuu, ceea ce îi provoacă anumite probleme de sănătate fizică dar și psihoemoțională. Ținând cont de vulnerabilitatea și starea psihoemoțională a

respondentei ***** se recomandă: aflarea constantă a dnei ***** într-o atmosferă securizată pentru a evita crearea de riscuri privind viața și securitatea personală; parcurgerea unui program de consiliere psihologică de durată cu scopul de eliminare a suferinței și diminuare a impactului negativ provocat de experiențele traumatice trăite, ulterior dezvoltarea capacității de reziliență, reconstruirea stimei de sine (f.d.35-37).

- ***declarațiile martorului*** ***** consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului (f.d.21-22).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art.1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici opersoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de procedură penală, instanța de judecată la adoptarea sentinței este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în ședința de judecată.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenței şi utilității probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin.(1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art.101 alin.(4) Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului *****a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura” şi „cauza” acuzației, cât și probele pe care se

fundamentează aceasta.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșireacăreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În conformitate cu art.51 alin.(1) Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul penal că, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art.113 Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.179 alin.(1) Cod penal.

Obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la realizarea dreptului la inviolabilitatea domiciliului, în conformitate cu prevederile art.29 din Constituția RM.

În conformitate cu prevederile art.6 Cod de procedură penală, prin noțiunea de „domiciliu" se înțelege locuința sau construcția destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum și încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun); de asemenea, se înțelege și orice teren privat, automobil, navă maritimă și fluvială privată, birou.

Noțiunea de domiciliu, definită în art.6 Cod de procedură penală, are același înțeles ca noțiunea „domiciliu sau reședință" din art.179 Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii a fost realizată prin pătrunderea, rămânerea ilegală în domiciliul victimei, fără consimțământul acesteia și a refuzului de a-l părăsi la cererea acesteia.

Prin *„pătrunderea ilegală"* se înțelege introducerea, contrară legii, a făptuitorului cu întreg corpul în spațiul în care victima își are domiciliul.

Prin *„rămânerea ilegală"* se are în vedere situația când pătrunderea a fost realizată legal, însă rămânerea în continuare în domiciliul victimei este indezirabilă pentru aceasta, dobândind astfel caracter ilegal.

Infracțiunea de violare de domiciliu este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul: pătrunderii sau rămânerii ilegale în domiciliul persoanei, fără consimțământul acesteia; al refuzului de a părăsi domiciliul la cererea persoanei.

Latura subiectivă a acestei componențe de infracțiune, în coraport cu materialele cauzei penale, se caracterizează prin intenție directă. Prin urmare, calificarea faptei prejudiciabile a inculpatului *****este, în afara oricăror dubii, corectă.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În speță, *****întrunește cerințele stabilite de lege în aspect de subiect al infracțiunii incriminate acestuia.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.201[1] alin.(2) lit.a) Cod penal.

Conform art.2 al Legii nr.45/01.03.2007 (cu modificările din 31.07.2024) cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie „*prin violență în familie se înțelege actele de violență* ***fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică****, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral".*

Violența în familie, este acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății; b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei; c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, sau faptele prevăzute la alin.(1): a) săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei; b) săvârșite în legătură cu solicitarea sau aplicarea măsurilor de protecție; c) care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății; sau faptele prevăzute la alin.(1) şi (2) care: a) au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății; b) au determinat la sinucidere sau la tentativă de sinucidere; sau faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei.

Potrivit art.2 al Legii nr.45/01.03.2007 (cu modificările din 31.07.2024) cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, „***violența fizică"*** reprezintă – vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzută la art.201[1] din Codul penal poartă un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea și demnitatea persoanei, la substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

Obiect material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei).

Victimă a infracțiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

Prin membru al familiei, în sensul prevederilor art.3 alin.(2) lit. b) ale Legii menționate supra precum și potrivit 133[1] din Codul penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înțelese: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; și b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

Instanța de judecată a stabilit că victimele ***** este soția inculpatului iar ***** este soacra acestuia, respectiv întrunesc calitatea de membru a familiei în sensul art.133[1] din Codul penal.

Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură:
1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal;
2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ale integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Reieșind din cele menționate supra, instanța conchide că, prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, vina inculpatului *****a fost pe deplin dovedită iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate în baza art.179 alin.(1) Codul penal – *violarea de domiciliu, adică, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de al părăsi la cererea ei* și în baza art.201[1] alin.(2) lit.a) Codul penal – *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, săvârșit asupra a mai multor membri ai familiei.*

În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului *****în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal și art.201[1] alin.(2) lit.a) Cod penal, pentru care fapte şi va fi declarat vinovat şi, respectiv, supus pedepsei penale.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea celui condamnat, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect capabilă să restabilească echitateasocială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate înpartea specială.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia urmează a fi individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Cod penal RM-

umanismul legii penale, cât și al art.7 Cod penal - la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

Instanța de judecată consideră că principalele elemente de care judecătorul trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală şi când alegecategoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 CP, sunt stabilirea termenului şi mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părţii speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Conform art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Conform prevederilor art.80[1] alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Prin prisma art.16 din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art.179 alin. (1) din Codul penal şi săvârșită de către *****– face partea din categoria infracțiunilor ușoare și pentru săvârșirea căreia Legea prevede pedeapsă – amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

Astfel, după caracterul şi gradul prejudiciabil, prin prisma art.16 din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art.201[1] alin. (2) lit.a) din Codul penal şi săvârșită de către ***** – se clasifică drept una gravă şi pentru săvârșirea căreia Legea prevede pedeapsă – muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

La aplicarea pedepsei penale lui ***** instanța de judecată va respecta criteriile generale de individualizare a pedepsei.

În conformitate cu prevederile art.76 Codul penal, circumstanțe atenuante de către instanță s-a constatat: căința sinceră.

Circumstanță agravantă, conform art.77 din Codul penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

La stabilirea pedepsei instanța va avea în vedere că inculpatul a recunoscut comiterea faptelor, de asemenea și atitudinea acestuia în timpul examinării cauzei, conform revendicări forma 246 inculpatul *****anterior a fost condamnat, conform cazierului contravențional pe numele ultimului au fost înregistrate următoarele contravenții în baza art.69 alin.(1), art.354 alin.(1), art.355 alin.(2) art.104 alin.(1), art.78[1] Cod contravențional (f.d.51).

La caz instanța reține că, inculpatul ***** anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Soroca din 13.06.2016, fiind recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(1) Cod penal, stabilindu-i acestuia o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 110 ore. (f.d.47-48,verso).

Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16.09.2022, ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1[1]) Cod penal, fiindu-i stabilită acestuia o pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 130 ore. (f.d.57-67)

Potrivit prevederilor alin.(1), (2) art.70 din Codul penal, „închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viață şi plasarea ei, în baza hotărârii instanței de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar". „Închisoarea se stabilește pe un termen de la 3 luni la 20 de ani".

Potrivit prevederilor art.84 alin.(1) Codul penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentruvreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare şi/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

Ținând cont de prezența circumstanțelor agravante, de personalitatea inculpatului, în cumul cu circumstanțele comiterii faptelor, precum și de faptul că anterior inculpatul a fost supus răspunderii penale fiindu-i aplicată acestuia pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității însă ultimul nu și-a făcut concluzii necesare, a mai comis o infracțiune similară și acordând deplină eficiență prevederilor normelor incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, instanța de judecată consideră că în cazul dat corectarea inculpatului *****este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale privative de libertate.

În sensul dat, reieșind din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art.179 alin.(1) Codul penal și art.201[1] alin.(2) lit.a) Cod penal și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța va aplica în privința inculpatului ***** pedeapsa, în limita sancțiunii legii penale prevăzute de art.179 alin.(1) Codul penal și art.201[1] alin.(2) lit.a) Cod penal și cu aplicarea art.80[1]alin.(1) Cod penal în baza normelor menționate, i se stabilește pedeapsă după cum urmează:

- în baza art.179 alin.(1) Codul penal - 1 (unu) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis;
- în baza art. 201[1] alin.(2) lit.a) Codul penal - 3 (trei) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui *****, a-i stabili pedeapsa definitivă – 3

(trei) ani 6 (luni) închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, ținând cont de faptul că inculpatul a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptelor săvârșite și a manifestat un regret profund, atitudinea autocritică a acestuia față de cele comise de care îi pare rău, a contribuit la judecarea cauzei în termeni restrânși prin depunerea cererii de examinare a cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța nu consideră oportun ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar și, în acest sens, va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate lui *****, în temeiul prevederilor art.90 Cod penal al RM, cu condiția că în perioada de probațiune care va fi fixată, inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În această odine de idei, instanța consideră că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o șansă acestuia de a se reabilita în fața societății, pentru care fapt va suspenda condiționat executarea acestei pedepse pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

În baza art.90 alin.(6) Cod penal, se obligă ***** în perioada de probațiune să îndeplinească următoarele: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; c) să participe la programe probaționale.

Cu privire la măsura preventivă.

Potrivit art.395 alin.(1) lit.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – ***obligarea de a nu părăsi țara*** în privința inculpatului *****, până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât şi legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerința în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

Potrivit art.157 alin.(2) din Codul de procedură penală, documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin Ordonanțele de anexare a documentelor la materialele cauzei penale din 20.05.2024 s-a dispus de a anexa: raportul de evaluare psihologică a cet.*****, eliberat de AO IFIS și raportul de evaluare psihologică a cet.*****, eliberat de AO IFIS (f.d.30,38), mijloacele materiale de probă urmează a fi păstrate la materialele cauzei.

Dispozitivul

În conformitate cu prevederile art.80[1] alin.(1), 84, art.90 Cod penal al Republicii Moldova, art.364[1], art.157, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

*****, născut la ***** se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(1), art.201[1] alin.(2) lit.a) Codul penal, și cu aplicarea art.80[1] alin.(1) Cod penal în baza normelor menționate i se stabilește pedeapsă după cum urmează:

- în baza art.179 alin.(1) Codul penal - 1 (unu) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis;

- în baza art. 201[1] alin.(2) lit.a) Codul penal - 3 (trei) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui *****,** a-i stabili pedeapsa definitivă – 3 (trei) ani 6 (luni) închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui *****,** se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, și nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În baza art.90 alin.(6) Cod penal, se obligă ***** în perioada de probațiune să îndeplinească următoarele: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; c) să participe la programe probaționale.

Condamnatul *****,** se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Se aplică inculpatului/condamnatului *****, măsura preventivă – ***obligarea de a nu părăsi țara***, până când sentința va deveni definitivă.

Mijloacele materiale de probă, a le păstra la materialele cauzei penale.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței.

Președintele ședinței,
judecătorul Svetlana Bîcu